
NAURĄGAĆ SIĘ (3) *vb pf*

Zawsze się.

Pierwsze a jasne.

[*fut 3 sg naurągą się.*] ◊ *praet 3 sg m naurągął się* (1). ◊ *3 pl m pers naurągali się* (2).

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w.

Pf od „urągać” a. „urągać się” (z formantem na- + się wyrażającym dosyt); illudere, subsannare PolAnt (3) :

naurągać się z kogo (2): Herod [...] náurągał fię z odziánego w białą szátę/ y odeśłał do Piłatá. *LatHar* 723, 699.

naurągać się komu (1): A gdy fię náurągáli iemu/ zewlekli iy z płáfzcza szarłatowego/ y oblekli iy wízaty iego. *BudNT Matth* 27/31; [*BudBib Ps* 2/4 (*Linde*)].

Synonimy: nagrać się, naigrać się, naszydzić się.

Formacje współrdzenne cf URĄGAĆ.

ASt